

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณา
อัตราค่าเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสม
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ.๒๕๓๕

กองกรรมการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(สำเนา)

ที่ มธ/๒๕๓๕

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณา
อัตราค่าเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ. ๒๕๓๕

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาอัตราค่าเบี้ยประกันภัย
ที่เหมาะสมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาญัตติด่วนเรื่อง ขอให้ตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาอัตราค่าเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมตามพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ (ร้อยตำรวจโท เข้าวรินทร์ ลัทธศักดิ์ศิริ กับคณะ
เป็นผู้เสนอ) ญัตติด่วน เรื่อง ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหา
ความเดือดร้อนของประชาชนอื่นเนื่องมาจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ. ๒๕๓๕ (นายอลงกรณ์ พลบุตร เป็นผู้เสนอ) ญัตติด่วน เรื่อง ให้สภาผู้แทนราษฎร
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาลดอัตราค่าเบี้ยประกันภัยรถยนต์ที่เอาประกัน
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ (นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข
เป็นผู้เสนอ) ญัตติด่วน เรื่อง ขอให้พิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญทบทวน
ความเหมาะสมเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕
(นายพลสวัสดิ์ โทตระไวศยะ เป็นผู้เสนอ) และญัตติด่วน เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญเพื่อพิจารณาลดอัตราเบี้ยประกันบุคคลที่ ๓ และเพื่อผ่อนผันการเสียเบี้ยประกันภัย
ของรถบางประเภทออกไปอีกระยะหนึ่ง (นายมนตรี ตานไพบุลย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
และลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกรีช กงเพชร
๒. นายจิระ มังคลรังษี
๓. นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์
๔. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง
๕. นายชาญชัย ปทุมารักษ์
๖. นายชาติร์ พิริยะกิจไพบูลย์
๗. นายชิงชัย มงคลธรรม
๘. ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธ
๙. นายณรงค์ นิยมไทย
๑๐. นายเดช บุญ-หลง
๑๑. นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์
๑๒. นายชงชัย พิมพ์สกุล
๑๓. นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์
๑๔. นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์
๑๕. นายประดั่ง ปรีชญางกูร
๑๖. นายประเทือง วิจารณ์ปรีช
๑๗. ร้อยตรี ประพาส ลิ้มปะพันธ์
๑๘. นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข
๑๙. นายปรีชา สุวรรณทัต
๒๐. นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ
๒๑. นายพลสวัสดิ์ โหตระไวศยะ
๒๒. นายภิญโญ นิโรจน์
๒๓. นายมนตรี ด้านไพบูลย์
๒๔. นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ
๒๕. นายวราเทพ รัตนากร
๒๖. นายวิจิตร บุญชะโหตระ
๒๗. นายวิเชียร คันถ้อง
๒๘. นายวิฑูรย์ นามบุตร
๒๙. นายวิชา คุณปลื้ม
๓๐. นายวีระกร คำประกอบ
๓๑. นายศราวุธ ภาสวุฒิชัยพงศ์
๓๑. นายสงวน นิตยารัมภ์พงศ์
๓๓. นายสมชาย นิยมกิจ
๓๔. นายสมพร ศรีวณิช
๓๕. นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล
๓๖. นายสฤต สันติเมทนีดล
๓๗. นายสุพร ตันยัตติตระกูล
๓๘. นายสุวโรช พะลัง
๓๙. นายสุวัฒน์ ลิขิตพิลลภ
๔๐. นายอลงกรณ์ พลบุตร
๔๑. นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์
๔๒. นายเอกพร รักความสุข

ได้พิจารณาปฏิบัติถ้วน ทั้ง ๕ ฉบับดังกล่าว และได้จัดทำรายงานสรุปผลการพิจารณา
ของคณะกรรมการมาธิการเสร็จเรียบร้อยแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอกับประชุมสภา เพื่อพิจารณารายงาน
กองคณะกรรมการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์
(นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

นายสุกุล สัตยฉัตร (สุร)
หัวหน้าฝ่ายประชุมที่ ๒
กองกรรมการ

กองกรรมการ
โทร. ๒๕๐๕๖๗

พรพรรณ พิมพ์
.กาน

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๕ ได้พิจารณา ญัตติด่วนเรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาอัตราค่าเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสม ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ (ร้อยตำรวจโท เข้าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ญัตติด่วน เรื่อง ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการ วิสามัญศึกษาปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอันเนื่องมาจากพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ (นายอลงกรณ์ พลบุตร เป็นผู้เสนอ) ญัตติด่วน เรื่อง ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาอัตราค่าเบี้ยประกันภัยรถยนต์ ที่เอาประกันตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ (นายปรีชา เรืองสมบูรณ์สุข เป็นผู้เสนอ) ญัตติด่วน เรื่อง ขอให้พิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ทบทวนความเหมาะสมเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ (นายพูนสวัสดิ์ โทตระไวศยะ เป็นผู้เสนอ) และญัตติด่วน เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการ วิสามัญเพื่อพิจารณาอัตราเบี้ยประกันบุคคลที่ ๓ และเพื่อผ่อนผันการเสียเบี้ยประกันภัย ของรถบางประเภทออกไปอีกระยะหนึ่ง (นายมนตรี ด้านไพบูลย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และลงมติตั้งกรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาญัตติด่วนทั้ง ๕ ฉบับดังกล่าว โดยกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานตามภารกิจไว้ ๗ วัน นั้น แต่เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ มีความสำคัญและเป็นที่สนใจของประชาชน ตลอดจนจนได้มีการขยายเวลาในการบังคับใช้ ออกไป คณะกรรมการวิสามัญจึงได้ขอขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไป ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้อนุมัติให้ขยายเวลาออกไปอีก ๒ ครั้ง ครั้งแรก ๓๐ วัน และครั้งที่สอง ๗ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้เลือก
  - ๑.๑ นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฏ์ เป็นประธานคณะกรรมการ
  - ๑.๒ นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
  - ๑.๓ นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
  - ๑.๔ นายกรีฑ กงเพชร เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
  - ๑.๕ นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
  - ๑.๖ นายวีระกร คำประกอบ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า

- ๑.๗ นายปรีชา สุวรรณทัต เป็นเลขาธิการคณะกรรมการ
- ๑.๘ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล เป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
- ๑.๙ นายภิญโญ นิโรจน์ เป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ คนที่สอง
- ๑.๑๐ นายชารงค์ แสงสุริยจันทร์ เป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ คนที่สาม
- ๑.๑๑ นายนิรันดร์ นามเมืองรักษ์ เป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ คนที่สี่
- ๑.๑๒ ร้อยตำรวจโท เข้าวรินทร์ ลัทธศักดิ์ศิริ เป็นโฆษกคณะกรรมการ
- ๑.๑๓ นายเอกพร รักความสุข เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
- ๑.๑๔ นายชิงชัย มงคลธรรม เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง
- ๑.๑๕ นายวิทยา ตุมปล้ม เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่สาม
- ๑.๑๖ นายสมพร ศรีรัมย์ เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่สี่

๒. คณะกรรมการวิสามัญได้ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมแล้วเสนอให้คณะกรรมการวิสามัญเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา อนุกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

- ๒.๑ นายวิจิตร มุญชะโทตระ เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
- ๒.๒ นายชิงชัย มงคลธรรม เป็นรองประธานคณะอนุกรรมการ
- ๒.๓ นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ เป็นอนุกรรมการ
- ๒.๔ นายภิญโญ นิโรจน์ เป็นอนุกรรมการ
- ๒.๕ นายวราเทพ รัตนากร เป็นอนุกรรมการ
- ๒.๖ นายศราวุธ ภาสวงษ์ชัยพงศ์ เป็นอนุกรรมการ
- ๒.๗ นายอลงกรณ์ พลบุตร เป็นอนุกรรมการ
- ๒.๘ นายเอกพร รักความสุข เป็นอนุกรรมการ
- ๒.๙ นายสงวน นิตยารัมภ์พงศ์ เป็นเลขาธิการคณะอนุกรรมการ

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายสนิท วรปัญญา อธิบดีกรมการประกันภัย นายประเทือง ศรีรอดบาง ที่ปรึกษากฎหมาย กระทรวงพาณิชย์ นางสาวสมิตรา วรกุลเฉลิม รองอธิบดีกรมการประกันภัย นายเกษม จันทรวงศ์ ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านประยุกต์และพัฒนา นายมนัส ธีวสกุลยง ผู้เชี่ยวชาญด้านประยุกต์และพัฒนา และนายองอาจ เหล่าพานิช ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านนิติการทั่วไป กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

๘. ในการประชุมพิจารณาญัตติครั้ง ๕ ฉบับนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์และการคุ้มครองที่ประชาชนผู้ประสพภัย และเจ้าของรถจักได้รับ ประกอบกับค่าครองชีพและความเดือดร้อนของประชาชน ที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากนั้นยังได้นำข้อคิดเห็นของประชาชนที่ส่งมายัง คณะกรรมาธิการและคำอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้อภิปรายในวาระแรก มาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย และเพื่อให้การพิจารณาครอบคลุมหลักการ เนื้อหาและ ประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับญัตติครั้ง ๕ ฉบับ ดังกล่าวนี้ จึงได้กำหนดประเด็นที่สำคัญ และประเด็นที่เกี่ยวข้องไว้ ๘ ประการ ดังจะได้รายงานให้ทราบต่อไปเป็นลำดับ กล่าวคือ

๘.๑ บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

๘.๒ ประเภทของรถ

๘.๓ อัตราเบี้ยประกันภัย

๘.๔ ระยะเวลาในการบังคับใช้

๘.๕ หน่วยงานที่ดำเนินการรับประกันภัย

๘.๖ โทษ

๘.๗ คณะกรรมการแพทย์

๘.๘ มาตรการในการชดเชยค่าเสียหายและการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ

๘. ผลการพิจารณา

คณะกรรมาธิการวิสามัญขอรายงานผลการพิจารณาญัตติครั้ง ๕ ฉบับนี้ ตามประเด็นที่ได้กล่าวมา ดังนี้

๘.๑ บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

คณะกรรมาธิการพิจารณาแล้วเห็นว่าบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ควรคงไว้ตามหลักการของพระราชบัญญัติเดิม ซึ่งได้แก่ ผู้ขับขี่และผู้ประสพภัยจากรถทั้งที่อยู่ในรถ และนอกรถ

๕.๒ ประเภทของรถ

คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าหลักการของพระราชบัญญัตินี้ ที่บังคับให้รถทุกคันจะต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายยกเว้นรถบางประเภทตาม มาตรา ๘ นั้น เป็นผลดีแก่สังคมและประชาชนโดยรวม แต่อย่างไรก็ตามรถจักรยานยนต์ รถยนต์สามล้อที่แปรสภาพมาจากรถจักรยานยนต์ และรถใช้งานเกษตรกรรม นั้น เมื่อพิจารณาถึง ประเภทของรถ พื้นที่ที่ใช้รถเป็นยานพาหนะรับขนส่งหรือบรรทุกของ อัตราการเกิดภัย ความจำเป็นในการใช้ ประกอบกับรายได้และอาชีพของผู้ใช้รถดังกล่าวแล้วส่วนใหญ่ จะเป็นเกษตรกรและเป็นผู้ที่มีรายได้น้อย คณะกรรมการจึงเห็นว่า ควรจะแบ่งเบาภาระ แก่เจ้าของรถในประเภทดังกล่าว โดยกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยให้ต่ำลง และโดยที่บุคคล ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ยังคงได้รับการคุ้มครองเช่นเดิม

๕.๓ อัตราเบี้ยประกันภัย

ในการพิจารณาประเด็นนี้ คณะกรรมการได้นำอัตราเบี้ยประกันภัย สำหรับรถประเภทต่าง ๆ จำนวน ๑๑ ชนิด ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้เป็นหลักในการพิจารณา (รายละเอียด ภาคผนวกที่ ๑) และ จากการพิจารณาของคณะกรรมการประกอบกับรายงานสรุปของคณะอนุกรรมการฯ (รายละเอียด ภาคผนวกที่ ๒) คณะกรรมการขอเสนอการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย ที่เหมาะสม ดังนี้

๕.๓.๑. รถจักรยานยนต์

คณะกรรมการเห็นควรลดอัตราเบี้ยประกันภัยให้ต่ำกว่าอัตราเบี้ยประกันภัยที่กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น และควรกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยตามขนาดเครื่องยนต์สำหรับการใช้รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล กล่าวคือ

ลำดับ	ประเภทรถยนต์	อัตราเบี้ยประกันภัย	
		ส่วนบุคคล (บาท/ปี)	รับจ้าง/ให้เช่า (บาท/ปี)
๑.	รถจักรยานยนต์		
	๑.๑ ขนาดไม่เกิน ๗๕ ซีซี	๑๕๐	-
	๑.๒ ขนาดตั้งแต่ ๗๖ ซีซี ถึง ๑๒๕ ซีซี	๓๐๐	-
	๑.๓ ขนาดตั้งแต่ ๑๒๖ ซีซี ถึง ๑๕๐ ซีซี	๔๐๐	-
	๑.๔ ขนาดตั้งแต่ ๑๕๑ ซีซี ขึ้นไป	๖๐๐	-

หมายเหตุ : เดิมกำหนดเป็นรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล ๖๐๐ บาท/ปี
รับจ้างหรือให้เช่า ๑,๒๐๐ บาท/ปี (รายละเอียด ภาคผนวกที่ ๑)

นายศราวุธ ภาสวุฒิชัยพงศ์ กรรมการ ขอสงวนความเห็นโดยขอให้กำหนด
อัตราเบี้ยประกันภัย เป็นดังนี้

ลำดับ	ประเภทรถยนต์	อัตราเบี้ยประกันภัย	
		ส่วนบุคคล (บาท/ปี)	รับจ้าง/ให้เช่า (บาท/ปี)
๑	รถจักรยานยนต์		
	๑.๑ ขนาดไม่เกิน ๑๐๐ ซีซี	๕๐๐	-
	๑.๒ ขนาดตั้งแต่ ๑๐๑ ซีซี ถึง ๑๕๐ ซีซี	๕๐๐	-
	๑.๓ ขนาดตั้งแต่ ๑๕๑ ซีซี ขึ้นไป	๖๐๐	-

๕.๓.๒. รถยนต์สามล้อ

คณะกรรมการเห็นควรลดอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับรถยนต์สามล้อที่แปรสภาพมาจากรถจักรยานยนต์ (สกายแลป) ให้มีอัตราต่ำลง ดังนี้

ลำดับ	ประเภทรถยนต์	อัตราเบี้ยประกันภัย	
		ส่วนบุคคล (บาท/ปี)	รับจ้าง/ให้เช่า (บาท/ปี)
	รถยนต์สามล้อที่แปรสภาพ มาจากรถจักรยานยนต์	๕๐๐	๘๐๐

หมายเหตุ : เดิมกำหนดเป็นรถสามล้อเครื่องอัตราเดียว คือ
ส่วนบุคคล ๘๐๐ บาท/ปี รับจ้างหรือให้เช่า ๑,๖๐๐ บาท/ปี
(รายละเอียด ภาคผนวกที่ ๑)

๕.๓.๓ รถยนต์โดยสาร

คณะกรรมการเห็นควรลดอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับรถยนต์โดยสารประจำทาง ที่วิ่งระหว่างอำเภอต่ออำเภอ (หมวด ๕ ตามมาตรา ๑๙ (๑) ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๓) ลงอีกร้อยละ ๓๕ ดังนี้

ลำดับ	ประเภทรถยนต์	อัตราเบี้ยประกัน
		รับจ้าง/ให้เช่า (บาท/ปี)
๕	<u>รถยนต์โดยสาร หมวด ๕</u> วิ่งระหว่างอำเภอต่ออำเภอ	
	๕.๑ ไม่เกิน ๑๕ ที่นั่ง	๑,๙๕๐
	๕.๒ ไม่เกิน ๒๐ ที่นั่ง	๒,๙๒๕
	๕.๓ ไม่เกิน ๔๐ ที่นั่ง	๔,๘๑๐
	๕.๔ เกิน ๔๐ ที่นั่ง	๕,๗๒๐

๕.๓.๔. รถใช้งานเกษตรกรรม

คณะกรรมการเห็นควรลดอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับรถใช้งานเกษตรกรรม จาก ๓๐๐ บาท/ปี เหลือ ๑๐๐ บาท/ปี

หมายเหตุ : รถใช้งานเกษตรกรรม ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

๕.๓.๕. รถประเภทอื่น ๆ

ยังคงอัตราเดิม ทั้งนี้ เพราะในการพิจารณาอัตราเบี้ยประกันภัย
ในรถประเภทใดก็ตามมิได้นำไปเฉลี่ยหรือปรับเพิ่มอัตราเบี้ยประกันภัยในรถประเภทอื่น ๆ
ให้สูงขึ้น

๕.๔ ระยะเวลาในการบังคับใช้

คณะกรรมการได้พิจารณาถึงความเหมาะสมว่าควรจะขยายเวลา
ในการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ออกไปหรือไม่ ซึ่งผลการพิจารณาในประเด็นนี้
คณะกรรมการมีความเห็นว่าควรจะขยายเวลาการบังคับใช้ออกไปเป็น ๓๖๐ วัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เช่นเดียวกับที่รัฐสภาได้มีมติ

นายมนตรี ค่านไพบูลย์ กรรมการ ขอสงวนความเห็นในประเด็นที่เกี่ยวกับการ
การขยายเวลาการบังคับใช้เฉพาะกรณีรถจักรยานยนต์ออกไป

๕.๕ หน่วยงานที่ดำเนินการรับประกันภัย

คณะกรรมการได้พิจารณาว่าควรจะให้เอกชนอื่นได้แก่บริษัท
ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยเป็นผู้ดำเนินการรับประกันความเสียหายตั้งที่
บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือควรให้องค์กรอื่นใดเป็นผู้ดำเนินการในรูปแบบอื่นแทน
แต่มิได้มีความเห็นเป็นข้อยุติ จึงเพียงแต่ให้บันทึกไว้เป็นความเห็นหลากหลาย ดังนี้

๕.๕.๑ ให้บริษัทประกันวินาศภัยตั้งกัปญ์ติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เป็นผู้ดำเนินการ

๕.๕.๒ ให้บริษัทประกันวินาศภัยที่ยื่นความจำนงเท่านั้น เป็นผู้ดำเนินการ

๕.๕.๓ ให้รัฐบาลเป็นผู้ดำเนินการทั้งหมด

๕.๕.๔ ให้รัฐบาลร่วมลงทุนกับเอกชน

๕.๕.๕ ให้บริษัทมหาชนดำเนินการตามเงื่อนไขที่รัฐบาลกำหนด

๕.๕.๖ เปิดกว้างให้บริษัทประกันภัยทั้งในและต่างประเทศ เข้ามาประมูลตามเงื่อนไขที่รัฐบาลกำหนด

๕.๖ โทษ

คณะกรรมการพิจารณาแล้ว เห็นว่าโทษที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ มีอัตราโทษสูงเกินไปควรต้องมีการปรับลดให้เหมาะสม และความผิดตามกฎหมายนี้มีบางมาตรา เป็นความผิดต่อเนื่อง ฉะนั้น เมื่อมีการลงโทษปรับแล้วควรให้มีช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย

๕.๗ คณะกรรมการแพทย์

ให้มีบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการแพทย์ เพิ่มขึ้นในพระราชบัญญัตินี้ เพื่อทำหน้าที่ควบคุม กำกับ ดูแล ให้คำแนะนำ วินิจฉัยปัญหาข้อขัดแย้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางการแพทย์ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจดูแลรักษา ผู้ประสบภัยจากกรณ้อย่างเป็นธรรม

๕.๘ มาตรการในการชดเชยค่าเสียหายและการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ

๕.๘.๑ ให้มีบทลงโทษต่อสถานพยาบาลที่ไม่รักษาพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัย
จากรถตามพระราชบัญญัตินี้

๕.๘.๒ ให้กรรมการประกันภัย วางระเบียบและหลักเกณฑ์ในการควบคุมและ
บังคับให้บริษัทประกันภัยต้องจ่ายเงินให้ผู้ประสบภัยด้วยความรวดเร็ว

๕.๘.๓ ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยในทุก ๆ หกเดือน
ในอัตราร้อยละสองของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยในแต่ละปี

๕.๘.๔ ให้มีมาตรการในการควบคุม ดูแล และกำกับบริษัทประกันภัย
ให้มีความมั่นคงในด้านการเงิน ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้มีหลักประกันว่าจะได้รับ
ค่าเสียหายเบื้องต้นและค่าทดแทนแม้ว่าจะต้องเลิกบริษัทไปเพราะขาดทุนก็ตาม

๖. ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

๖.๑ ขอให้รัฐบาลพิจารณาลดอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับรถจักรยานยนต์
ตามขนาดต่าง ๆ ของเครื่องยนต์ รถยนต์สามล้อที่แปรสภาพมาจากรถจักรยานยนต์
(สกายแลป) รถยนต์โดยสารประจำทาง ที่วิ่งระหว่างอำเภอต่ออำเภอ (หมวด ๕)
และรถใช้งานเกษตรกรรมในอัตราดังกล่าวมาแล้วในข้อ ๕.๓

๖.๒ ควรเพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
มีอำนาจเกี่ยวกับการกำหนดเงื่อนไขกรมธรรม์ และอัตราเบี้ยประกันภัยให้เหมาะสมและ
เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย รวมทั้งให้มีคณะกรรมการแพทย์ตาม ข้อ ๕.๗ และควรมีคณะกรรมการ
ระงับข้อพิพาทในทุกจังหวัดด้วย

๖.๓ ขอให้รัฐบาลพิจารณายกเว้นภาษีและอากรตามประมวลรัษฎากร
สำหรับเบี้ยประกันภัยที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้อัตราเบี้ยประกันภัยลดลง

๖.๔ ขอให้รัฐบาลสั่งการและควบคุมให้หน่วยงานของรัฐ ประชาสัมพันธ์
ให้ประชาชนได้รับทราบถึงภาระและสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับตลอดจนเจตนารมณ์ของ
พระราชบัญญัตินี้ด้วย

๗. คณะกรรมการวิสามัญจึงขอเสนอรายงานผลการพิจารณา พร้อมด้วย
ข้อสังเกตของคณะกรรมการมา เพื่อให้สภาได้โปรดพิจารณา

ป.ป. สุวรรณทัต

(นายปรีชา สุวรรณทัต)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

บริษัท

ภาคผนวกที่ ๑

... ลากัด

อัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ไม่รวมภาษีอากรเพื่อ พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ลำดับ	ประเภทรถยนต์	การชำรุดยนต์			
		รหัส	ส่วนบุคคล (บาท/ปี)	รหัส	รับจ้าง/เข้า (บาท/ปี)
1.	รถจักรยานยนต์	1.30	600	3.30	1,200
2.	รถสามล้อเครื่อง	1.70	800	3.70	1,600
3.	รถยนต์นั่งไม่เกิน 7 ที่นั่ง	1.10	1,200	3.10	2,400
4.	รถยนต์โดยสาร	1.20		3.20	
	4.1 ไม่เกิน 15 ที่นั่ง		1,500		3,000
	4.2 ไม่เกิน 20 ที่นั่ง		2,600		4,500
	4.3 ไม่เกิน 40 ที่นั่ง		4,200		7,400
	4.4 เกิน 40 ที่นั่ง		4,900		8,800
5.	รถยนต์บรรทุก	1.40		3.40	
	5.1 ไม่เกิน 3 ตัน		1,500		2,300
	5.2 ไม่เกิน 6 ตัน		1,600		2,400
	5.3 ไม่เกิน 12 ตัน		1,700		2,500
	5.4 เกิน 12 ตัน		2,200		3,200
6.	รถยนต์บรรทุกเพื่อบรรทุกน้ำมัน เชื้อเพลิง หรือแก๊ส หรือกรด	1.42		3.42	
6.1	ไม่เกิน 4.2 ตัน		2,200		2,600
6.2	เกิน 4.2 ตัน		3,000		4,000
7.	พ่วงลากจูง		500		1,000
8.	รถพ่วง		3.60		เป็นต้นไป
9.	รถยนต์ป้ายแดง (การตำรถยนต์)	4.01		2,000	
10.	รถยนต์ที่ใช้ในการเกษตร	4.06			
11.	รถประเภทอื่น ๆ	4.07			

หมายเหตุ รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาภาษีอากรขาเข้าเป็นการชั่วคราว อัตราเบี้ยประกันภัย
 ภาษีอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ไม่เต็มปีตามที่กำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ พ.ศ. 2529
 บาท 200 บาท

รายงานสรุป

การพิจารณาอัตราเบี้ยประกัน

เพื่อ

พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

พ.ศ. ๒๕๓๕

ของ

คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาอัตราเบี้ยประกัน

<u>อัตราระเบี่ยประกัน</u>	หลังจากการประชุม ๓ ครั้ง ได้ผลสรุปอัตราระเบี่ยประกันดังต่อไปนี้		
๑. รถจักรยานยนต์	๐ - ๑๒๕ ซีซี.	๒๐๐	บาท
รถจักรยานยนต์	๑๒๖ - ๑๕๐ ซีซี.	๔๐๐	บาท
รถจักรยานยนต์	๑๕๐ >	๖๐๐	บาท
๒. รถสกายแลป	ส่วนตัว	๔๐๐ บาท	รับจ้าง ๔๐๐ บาท
๓. รถใช้ในเกษตรกรรม		๑๐๐	บาท
๔. รถโดยสารวิ่งในจังหวัด	ลดลงจากเดิม ๓๕ %		
๕. นอกนั้นคงอัตรากเดิม	(เอกสารหมายเลข ๑)		

<u>รายรับจากเบี่ยประกัน</u>	(ตามอัตรากลดแล้ว)	๖,๓๒๔,๑๕๗,๕๐๐	บาท
	(เอกสารหมายเลข ๒)		

รายจ่ายของบริษัทประกันภัย

เงินชดเชยให้แก่ผู้ประสบภัย	๔,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
ค่าบริหาร	<u>๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐</u>	บาท
	รวม	๕,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผลกำไรขั้นต่ำ	๑,๔๒๔,๑๕๗,๕๐๐	บาท
(ตามอัตรากลดแล้ว)		

หมายเหตุ

๑. จำนวนรถจริงมีจำนวนสูงกว่าที่นำมาใช้คำนวณ เพราะคำนวณจากสถิติรถ พ.ศ. ๒๕๓๔
๒. ค่ารักษาพยาบาลประเมินไว้สูง หากมีคณะกรรมการแพทย์ควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ จะสามารถลดลงได้อีก

ข้อเสนอแนะ

๑. กำหนดให้ค่าเงินประมาณ ๓-๕ % ของเบี้ยประกัน เพื่อใช้จ่ายในการรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุจากการจราจร เช่นในหลายประเทศได้กำหนด
๒. เงินดังกล่าวที่เหลือให้ทำเป็นบัญชีสำรอง เพื่อใช้ในการคำนวณลดเบี้ยประกันลงในโอกาสต่อไป
๓. หากบริษัทประกันภัยไม่ยอมรับอัตราเบี้ยประกันที่คณะกรรมการเสนอ รัฐอาจหาทางเลือกดังต่อไปนี้
๓.๑ ประกาศหาเอกชนที่สนใจเข้ามารับดำเนินการ (ตามอัตรา

เอกสารหมายเลข ๑ หลังจากได้ประชุม ๓ ครั้ง โดยสรุปอัตราเบี้ยประกันดังต่อไปนี้

คำ ค้น	ประเภทรถยนต์	การใช้รถยนต์			
		รหัส	ส่วนบุคคล บาท/ปี	รหัส	รับจ้าง/ให้เช่า บาท/ปี
๑.	รถจักรยานยนต์	๑.๓๐			
	*.๑ ขนาดไม่เกิน ๑๒๕ ซีซี		๒๐๐	-	-
	*.๒ ขนาดเกิน ๑๒๕ ซีซี แต่ไม่เกิน ๑๕๐ ซีซี		๔๐๐		
	*.๓ ขนาดตั้งแต่ ๑๕๐ ซีซี ขึ้นไป		๖๐๐		
๒.	รถสามล้อเครื่อง	๑.๓๐	๔๐๐	๓.๓๐	๑,๖๐๐
	*.๑ รถสามล้อเครื่องดัดแปลงจากจักรยานยนต์		๔๐๐	-	๔๐๐
๓.	รถยนต์นั่งไม่เกิน ๗ ที่นั่ง	๑.๑๐	๑,๒๐๐	๓.๑๐	๒,๕๐๐
๔.	รถยนต์โดยสาร	๑.๒๐	-	๓.๒๐	-
	๔.๑ ไม่เกิน ๑๕ ที่นั่ง		๑,๕๐๐	-	๓,๐๐๐
	๔.๒ ไม่เกิน ๒๐ ที่นั่ง		๒,๖๐๐	-	๕,๕๐๐
	๔.๓ ไม่เกิน ๔๐ ที่นั่ง		๔,๒๐๐	-	๗,๕๐๐
	๔.๔ เกิน ๔๐ ที่นั่ง		๕,๕๐๐	-	๘,๕๐๐
	(รถรับจ้างวิ่งภายในจังหวัดลดลง ๒๕ %)				
๕.	รถยนต์บรรทุก	๑.๕๐		๓.๕๐	
	๕.๑ ไม่เกิน ๓ ตัน		๑,๕๐๐	-	๒,๓๐๐
	๕.๒ ไม่เกิน ๖ ตัน		๑,๖๐๐	-	๒,๕๐๐
	๕.๓ ไม่เกิน ๑๒ ตัน		๑,๗๐๐	-	๒,๕๐๐
	๕.๔ เกิน ๑๒ ตัน		๒,๒๐๐	-	๓,๒๐๐
๖.	รถยนต์บรรทุกเพื่อบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิง หรือแก๊ส หรือกรด	๑.๕๒		๓.๕๒	
	๖.๑ ไม่เกิน ๑๒ ตัน		๒,๒๐๐	-	๒,๖๐๐
	๖.๒ เกิน ๑๒ ตัน		๓,๐๐๐	-	๕,๐๐๐
๗.	หัวรถลากจูง	๑.๕๐	๓,๐๐๐	๓.๕๐	๕,๐๐๐
๘.	รถพ่วง	๓.๖๐		๕๐๐	
	รถยนต์ป้ายแดง (การเคหะรถ)	๕.๐๑		๒,๐๐๐	
	* รถยนต์ที่ใช้ในการเกษตร	๕.๐๒		๑๐๐	
	รถประเภทอื่น ๆ	๕.๐๓		๑,๐๐๐	

* ลดลงจากอัตราเดิม

เอกสารหมายเลข ๒ แสดงจำนวนเงินมูลค่าเบี้ยประกันรถทุกประเภท โดยคำนวณจากค่าเบี้ยประกันท้ายรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๓๕, ที่ประกาศในกฎกระทรวงจากจำนวนรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และ ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก (๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๔)

อันดับ	ประเภทรถ	อัตรา เบี้ยประกัน	จำนวนรถ ทั่วประเทศ (คัน)	เบี้ยประกันใหม่ (บาท)	เบี้ยประกันเดิม (บาท)
ก. รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์					
๑.	รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน ๘ คน	๑,๒๐๐	๓๕๖,๘๐๓	๔๕๖,๑๖๘,๕๐๐	๔๕๖,๑๖๘
๒.	รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน ๘ คน	๑,๕๐๐	๕๘๒,๔๕๕	๘๗๓,๖๘๒,๕๐๐	๘๒๓,๖๘๒
๓.	รถยนต์บรรทุกทุกส่วนบุคคล	๑,๓๐๐	๘๕๓,๘๖๕	๑,๑๐๘,๓๓๐,๕๐๐	๑,๑๐๘,๓๓๐
๔.	รถยนต์สามล้อส่วนบุคคล	๘๐๐	๒,๖๕๓	๑,๘๐๒,๕๐๐	๑,๘๐๒
๕.	รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด	๓,๕๐๐	๕๖๓	๑,๙๘๕,๕๐๐	๑,๙๘๕
๖.	รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร ไม่เกิน ๘ คน	๕,๕๐๐	๑๖,๓๕๑	๙๐,๖๕๒,๕๐๐	๙๐,๖๕๒
๗.	รถยนต์สิบล้อเล็กรับจ้าง	๓,๐๐๐	๘,๒๕๖	๒๔,๗๖๘,๐๐๐	๒๔,๗๖๘
๘.	รถยนต์รับจ้างสามล้อ	๑,๖๐๐	๒๐,๘๕๒	๓๓,๓๓๓,๒๐๐	๓๓,๓๓๓
๙.	รถยนต์บริการธุรกิจ	๓,๐๐๐	๘๙๐	๒,๖๗๐,๐๐๐	๒,๖๗๐
๑๐.	รถยนต์บริการที่ศูนย์ฯ	๔,๘๐๐	๓๕๕	๑,๕๕๖,๐๐๐	๑,๕๕๖
๑๑.	รถยนต์บริการให้เช่า	๔,๘๐๐	๔๙๕	๒,๓๘๔,๐๐๐	๒,๓๘๔
๑๒.	รถจักรยานยนต์ (ถืออัตราเฉลี่ย)	๓๐๐	๕,๕๒๑,๓๙๑	๑,๖๕๖,๔๑๓,๓๐๐	๑,๖๕๖,๔๑๓
๑๓.	รถแทรกเตอร์	๑,๐๐๐	๓๕๖,๙๙๘	๓๕๖,๙๙๘,๐๐๐	๓๕๖,๙๙๘
๑๔.	รถคูดอน	๑,๐๐๐	๒,๖๓๔	๒,๖๓๔,๐๐๐	๒,๖๓๔
๑๕.	รถในงานเกษตรกรรม	๑๐๐	๓๖,๓๑๒	๓,๖๓๑,๒๐๐	๓๖,๓๑๒
๑๖.	รถพ่วง	๕๐๐	๓,๕๕๘	๑,๗๗๙,๐๐๐	๑,๗๗๙
	รวมรถ ก.		๓,๕๖๔,๕๖๕	๕,๑๖๘,๓๕๒,๓๐๐	๕,๑๖๘,๓๕๒
ข. รวมรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก					
๑.	รถโดยสาร				
-	ประจำทาง	๔,๘๐๐	๕๘,๘๕๖	๒๘๓,๘๙๓,๖๐๐	๒๘๓,๘๙๓
-	ไม่ประจำทาง	๔,๘๐๐	๑๑,๕๕๖	๕๕๑,๖๕๓,๖๐๐	๕๕๑,๖๕๓
-	ส่วนบุคคล	๓,๐๐๐	๕,๙๕๕	๑๗,๘๖๕,๐๐๐	๑๗,๘๖๕
	รวมรถโดยสาร		๗๖,๓๖๗	๘๕๓,๓๑๒,๒๐๐	๘๕๓,๓๑๒
๒.	รถบรรทุก				
-	ไม่ประจำทาง	๓,๖๐๐	๕๖,๐๘๓	๒๐๒,๕๕๐,๕๐๐	๒๐๒,๕๕๐
-	ส่วนบุคคล	๒,๖๐๐	๓๖๑,๐๘๖	๙๓๖,๖๙๖,๕๐๐	๙๓๖,๖๙๖
	รวมรถบรรทุก		๔๑๗,๑๖๙	๑,๑๓๙,๒๔๗,๐๐๐	๑,๑๓๙,๒๔๗
๓.	รถขนาดเล็ก	๑,๖๐๐	๒๓,๖๖๙	๓๗,๘๖๖,๕๐๐	๓๗,๘๖๖
	รวมรถ ข.		๕๑๗,๑๖๙	๑,๒๐๕,๙๖๙,๕๐๐	๑,๒๐๕,๙๖๖
ค. รถตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน					
		๑,๐๐๐	๕๓,๕๓๘	๕๓,๕๓๘,๐๐๐	๕๓,๕๓๘
	รวมทั้งรวม ก + ข + ค		๔,๕๓๕,๒๖๒	๖,๖๖๘,๑๕๓,๕๐๐	๖,๖๖๘,๑๕๓

